

Pokyny jak vypracovat seminární práci

Seminární práce z literatury je hodnocena ze tří hledisek.

- 1) stránka formální
- 2) stránka jazyková
- 3) stránka obsahová

Aby bylo možné práci přijmout, je nutné, aby vyhověla ve všech třech hlediscích.

1) stránka formální

Student vypracuje seminární práci v rozsahu 3 normostran tj. 3x 1800 úhozů (i s mezerami). Počet úhozů lze zjistit v aplikaci Word na „Soubor, Vlastnosti, Statistické údaje“. Tomuto odpovídá rozložení stránky v písmu Times New Roman velikosti 12 a řádkování 1,5 (úprava v oddílu Formát).

Samotná práce je rozdělena do odstavců (nezapomenout na odskočení začátku odstavců pomocí jednoho úhozu tabulátorem). Pro estetičtější účinek je vhodné celý text práce zarovnat do bloku (fcí odstavec). Název práce je vyznačen tučně, stejně jako názvy jednotlivých kapitol (vše jednobarevně, tj. černou barvou). Titulky mohou být pro přehlednost napsány větší (ale úměrnou velikostí písma. Např. 14).¹ Mezerami jsou odděleny jen jednotlivé části práce (znovu platí pravidlo úměrnosti).

Názvy uměleckých děl je nutno v textu vyznačit *kurzívou*. V případě, že to není možné (například když je text psán rukou), je nutné je vložit do „ uvozovek“. Francouzské uvozovky vypadají takto: « » a na rozdíl od českých jsou od textu z obou stran odděleny mezerou. Z obou stran jsou ve francouzském textu oddělena mezerou také některá interpunkční znaménka (; ? !). Uvozovkami či kurzívou musí být v textu uvedena jakákoli doslovná citace. Zdroj citace musí být uveden např. v poznámce pod čarou.² Pokud se na stejné straně opakuje citace ze stejného zdroje, již ji nevypisujeme celou, ale pouze na ni odkážeme.³ Parafráze cizího textu nebo informace z něj čerpané musí být v textu jasně vyznačeny např. poznámkou pod čarou.⁴ Všechny citace uvedené v textu musí být uvedené v bibliografii (tam na rozdíl od textu uvádíme celkový počet stran publikace a její ISBN pokud existuje). Student

¹ Naopak poznámky pod čarou bývají psány menším písmem, tj. 10

² ZBÍRAL, R. *Příručka psaní seminárních a jiných vysokoškolských odborných prací*. Praha : Linde Praha, 2009. 159 s.

³ idem / ibid / tamtéž /

⁴ viz / srovnej / Cf /

nezapomene k práci připojit bibliografii všech použitých zdrojů. Bibliografie musí být uvedena v souladu s normou.⁵

Jakékoli opominutí citovaného zdroje (citace textu bez uvozovek, nebo zřetelné neuvedení zdroje) je považováno za plagiátorství. Plagiátorství i neúmyslné může být důvodem k okamžitému neudělení zápočtu či dokonce předmětem zahájení kárného řízení.

Student by neměl s formálními úpravami práce začínat až po dokončení její obsahové podoby. Průběžné úpravy textu jsou vhodné, protože předcházejí různým opomenutím a hlavně, nedochází u nich k nenávratným změnám (např. ztráta přízvuků, atd., automatické přepisy slov, atd.). Když je práce dokončena z obsahového hlediska, je znovu potřeba formální stránce věnovat pozornost a text po stránce formální překontrolovat a sjednotit. Nakonec je nutno překontrolovat přebytečné mezery v textu (Vybrat vše, Najít a nahradit, Najít, Více, Zvláštní, Libovolný znak – po tom vyznačit do okénka dvě mezery, vložit další Libovolný znak a dát vyhledat, u některých typů Wordu lze použít i funkci najít a nahradit vše). Stejně tak je možné vyhledávat chybějící mezery mezi koncem a začátkem vět, atd.

Student nezapomene svou práci podepsat a opatřit celým kódem předmětu, do kterého práci vypracoval.

2) stránka jazyková

Student musí vypracovat práci na odpovídající jazykové úrovni. V bakalářském studiu to znamená, že jeho písemný projev musí odpovídat na počátku úrovni B1 a na konci studia úrovni B2 Evropského rámce pro jazyky. Pokud student dostane práci k přepracování z důvodu jazykové nedostatečnosti, musí svou práci znovu pečlivě projít. Opravené chyby a nové formulace je v opraveném exempláři práce nutno viditelně vyznačit. Nelze se spoléhat pouze na chyby vyznačené vyučujícím! Vyučující není automatický jazykový korektor a jeho hlavním úkolem je posouzení obsahu práce a ne oprava všech jazykových a formálních nedostatků.

⁵ Viz např.: BOLDIŠ, Petr. *Bibliografické citace dokumentů podle ČSN ISO 690 a ČSN ISO 690-2. Část 2 – Modely a příklady citací u jednotlivých typů dokumentů*. Verze 3.0 (2004). c 1999–2004, poslední aktualizace 2004-11-11 [cit. 2010-11-02]. Dostupné z WWW: <<http://www.boldis.cz/citace/citace2.pdf>>.

Pro odstranění co největšího počtu chyb je nutné používat jazykový korektor, který ale vyhledá jen jejich mizivou část. Následně je potřeba text vytisknout a pečlivě pročíst (nejlépe nahlas). Potom je vhodné jej dát přečíst někomu jinému. Následně si jej s odstupem přečíst ještě jednou (vytisknout a znovu přečíst po všech provedených opravách!)

3) stránka obsahová

Při každé zadané seminární práci z literatury si student vyhledá jak knihu, která je předmětem seminární práce, tak sekundární literaturu, která se k danému autorovi, dílu a celému období vztahuje.

Je vhodné ještě před začátkem četby samotného díla seznámit se nejprve alespoň zběžně s autorem, celým jeho dílem a obdobím, ve kterém tvořil, aby si student udělal alespoň základní představu, na které momenty se při četbě soustředit.

Následně student pečlivě přečte vybrané dílo a při četbě si dělá poznámky, které mu následně budou k užítku při psaní seminární práce. Seminární práci následně vypracuje dle pokynů vyučujícího. Je nutné si uvědomit, že základem seminární práce z literatury je především rozbor díla samotného. Životu autora a popisu období, ve kterém tvořil, je třeba věnovat pozornost, ale tyto nemohou práci dominovat.

Student si tedy vybere jedno francouzsky psané dílo vybraného autora (ne překlad) a pokusí se jej analyzovat z hlediska estetického ideálu dané epochy. V seminární práci rozebere pásmo postav (charakteristika hlavních postav, jak autor s postavami pracuje), času (jakým způsobem autor pracuje s časem vyprávění) a děje (jak je děj v díle členěn a jaké efekty to přináší). Viz například přednášky z předmětu Teorie literatury.

V úvodu své práce student nastíní předmět své seminární práce a postup, jakým bude s danou tématikou pracovat. Následně ve stručnosti představí autora a dobu (vše ve spojitosti s konkrétním dílem) a potom se bude věnovat samotné analýze jednotlivých prvků. V závěru (nebo i v dílčích závěrech) nezapomene popsanou tematiku shrnout a vyvodit ze své analýzy závěry. Veškeré citace nebo odkazy, které student ve své práci použije, musí být do textu ústrojně včleněny a musí mít s prací samotnou jasnou souvislost. Práce by měla obsahovat studentovy vlastní myšlenky. Ty ale musí být opřeny o předchozí studium sekundární literatury a vlastní práci se studovaným textem.

Závěrem

Seminární práce má sloužit studentovi pochopit, jak psát odborný text. Nejlepším vzorem je samozřejmě četba jiných odborných textů (ne pouze učebnic), které kromě formálních

záležitostí pomohou studentovi vstípit si i základní odbornou terminologii a soustavnější četbou načerpat i základy stylistiky odborného jazyka. Proto je vhodné v čítárně knihovny čas od času prostudovat odborné časopisy s příslušnou tematikou, nebo je možné si v knihovně vypůjčit např. sborníky z konferencí či odborné monografie.